

กิตติกรรมประกาศ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มอบสิ่งที่มีค่าในชีวิตให้แก่ข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้าได้ประสบกับทั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่เรียกว่ามีคุณค่าแก่การเรียนรู้และมอบประสบการณ์อันมีค่ายิ่งให้ประทับอยู่ในหัวใจของข้าพเจ้า ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับนั้นมีคุณค่ามากจนไม่สามารถอธิบายออกมาเป็นเพียงคำขอบคุณให้ครบภายในหนึ่งหน้ากระดาษได้ จึงขออนุญาตตัดตอนมาโดยสรุปเท่านั้น

ขอบคุณบิดามารดาและบุคคลอื่นๆ ในครอบครัวที่คอยกระตุ้นเตือนอยู่เสมอ ด้วยการถามว่า “สารนิพนธ์เสร็จหรือยัง” และให้กำลังใจด้วยอาหารอันอุดมสมบูรณ์

ขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่คอยสอนทั้งทฤษฎีในตำราเรียนและนอกตำราเรียน ที่ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้และประสบการณ์ รวมไปถึงความอบอุ่นระหว่างความสัมพันธ์อันน่าพิศวงและน่าประทับใจของอาจารย์ทุกท่านกับนักศึกษาทุกคนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ขอบคุณอาจารย์อนุชา ทิรคานนท์ และคุณสนชัย นกพลับ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านมาเป็นคณะกรรมการสารนิพนธ์ รวมถึงให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงสารนิพนธ์

ขอบคุณพี่อ้อย พี่จ้อม พี่จี๊ว พี่ต๊าก พี่กบ พี่เอ็ม พี่ดัน พี่นิก พี่แอน และพี่ๆ นักข่าวอีกหลายท่านที่คอยให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ ในระหว่างการฝึกงานเป็นผู้สื่อข่าวประจำกองปราบปราม

ขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และอยู่เคียงข้างกันทั้งในเวลาที่มีความสุขและมีความสุข (เหมือนแต่งงานเลยนะ) ถึงเราจะห่างหายไป แต่จำไว้ว่าความทรงจำ 4 ปีที่ผ่านมาคือมิตรภาพที่ไม่สามารถหาสิ่งอื่นใดมาทดแทนได้

สุดท้ายขอขอบคุณโชคชะตาที่ชักนำให้ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเอกหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งทำให้ฉันรู้สึก “ฉันรักธรรมศาสตร์ เพราะธรรมศาสตร์สอนให้ฉันรักประชาชน” อย่างแท้จริง

12 เมษายน 2547

กฤตยา อาชากุล